

Arrest

nr. 288 522 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 14 oktober 2021, diende op 19 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 3 december 2019 (Eurodac).

1.2. Op 26 oktober 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 27 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 19/10/2021

Op 3 mei 2022, van 9.10 uur tot 10.55 uur, en op 17 augustus 2022, van 13.40 uur tot 16.45 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Op beide data was uw advocaat, meester Elien Grossi loco meester Kris Termonia, gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en in 1984 geboren te zijn in Beledweyne in de regio Hiran in Somalië. U behoort tot de Madhiban-clan, subclan Mohammed Sahal, u bent alleenstaand en u hebt geen kinderen. In Somalië ging u nooit naar school en u hebt er nooit gewerkt. U hebt geen familie met wie u nog contact heeft en weet niet waar uw broers en zussen wonen.

In Somalië was u getrouwd met uw toenmalige man, R.(...) A.(...) O.(...), en leefde u bij uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie behandelde u slecht en u werd door hen beledigd en geslagen. Zij waren boos omdat hun zoon met u getrouwd was terwijl u van een minderheidsclan bent. Daarnaast waren ze ook boos omdat u na twee jaar nog steeds niet zwanger was. Op momenten dat uw man niet thuis was dwong uw schoonbroer u om seksueel contact te hebben met hem. Na twee jaar besloot u 's nachts van huis weg te lopen en ging u naar het huis van uw vader. Uw vader maande u aan om terug naar uw man te gaan, maar nadat u hem alles over de mishandeling vertelde ging uw vader akkoord om de scheiding aan te vragen. Uw man weigerde van u te scheiden, werd kwaad en zei tegen uw vader dat als hij u nog op straat zou zien hij u zou doden.

Enkele dagen later kwam uw schoonfamilie naar jullie woning en wilden ze u meenemen. Uw vader wilde u beschermen en liep naar buiten om te zeggen dat hij zijn dochter niet zou afgeven. Uw vader werd vervolgens doodgeschoten en ook uw broer kwam bij dit incident om het leven. Toen u naar buiten liep en het bloed zag viel u flauw. Op het moment dat u weer bijkwam was uw schoonfamilie weg. Uw moeder besloot dat het voor u niet langer veilig was om daar te blijven en regelde uw reis uit het land.

U verliet Somalië in juni 2019 en reisde met het vliegtuig naar Turkije. Van daaruit nam u de boot naar Griekenland waar u op 4 december 2019 bij de Griekse autoriteiten een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 29 oktober 2020 kreeg u in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

Uw leven in Griekenland was zwaar en u had medische problemen. U hebt een tumor in uw hals en u hebt bloeddruk- en hartproblemen. Zowel in Somalië als in Griekenland nam u al tabletten voor uw hart en had u al last van die tumor in uw hals. Nadat u in Griekenland uw statuut kreeg verbleef u er in Athene op straat. U besloot daarop samen met enkele Somalische vrouwen verder te reizen naar België.

Op 14 oktober 2022 nam u het vliegtuig van Griekenland naar België waar u op 19 oktober 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw vluchtelingenpaspoort, een besnijdenisattest, een voorschrift van de medicatie die u nam in Griekenland, een medisch rapport van Fedasil, informatie over uw afspraken bij het ziekenhuis in Sint-Truiden en informatie over een afspraak in het ziekenhuis in Brussel.

U kan niet naar Griekenland terugkeren omdat u er niets of niemand heeft.

Indien u zou moeten terugkeren naar Somalië vreest u door uw man gedood te worden.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 29/10/2020 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet (meer) kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet (langer) onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien er in uw hoofde buitengewone, specifieke omstandigheden kunnen worden aangemerkt die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar Griekenland, wegens uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (CGVS 03.05.22, p. 11-13). Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en wordt uw verzoek om internationale bescherming onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Wat betreft uw vluchtmotieven ten opzichte van Somalië dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van eerste en uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 03.05.22, p. 4; CGVS 17.08.22, p. 5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit de stad Beledweyne in het gelijknamige district in de provincie Hiran in Somalië. Uw verklaringen betreffende uw herkomstregio kunnen immers niet overtuigen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u correct dat er in Beledweyne verschillende buurten zijn, met name Kooshin, Hawo Tako, Howlwadag en Bundoweyn. U zegt ook dat de Shabelle rivier door de stad stroomt en dat er een grote brug is (CGVS 17.08.22, p. 15). Gevraagd om uit te leggen aan welke kant van de rivier de verschillende buurten gelegen zijn slaat u de bal echter volledig mis. Zo verklaart u dat Hawo Tako aan de ene kant van de rivier ligt en de andere buurten allemaal aan de overkant van de rivier (CGVS 17.08.22, p. 15). Hawo Tako en Kooshin liggen echter naast elkaar aan de ene kant van de rivier en Howlwadag en Bundoweyn liggen aan de andere kant van de rivier. Verder wordt u gevraagd naar de bruggen om de rivier over te steken. U stelt dat er in de stad drie bruggen zijn, twee kleinere en één grote en dat ze nooit vernietigd werden of heropgebouwd moesten worden (CGVS 17.08.22, p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er vier belangrijke bruggen zijn en dat één van die bruggen ooit is ingestort. U weet hier niets over, hoewel u volgens uw verklaringen op dat moment wel in Beledweyne woonachtig was (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u hierover geen correcte verklaringen kan afleggen doet ernstige twijfels rijzen aangaande uw beweerde regio van herkomst.

Verder wordt u gevraagd of er ooit overstromingen waren in de buurt en om daarover te vertellen. Daarop stelt u dat er één keer een overstroming was en dat het water in 'sommige buurten' kwam, maar dat u het

zelf niet weet en dat u het hebt horen vertellen. U zegt verder dat u niet weet wanneer het was, hoewel u volgens uw verklaringen op dat moment wel in de stad aanwezig zou zijn geweest. U wordt erop gewezen dat er heel vaak overstromingen waren in Beledweyne en soms zelfs jaarlijks. Bovendien zou uw eigen buurt Hawo Tako wel vaker het zwaarst getroffen zijn (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Daarop komt u niet verder dat te zeggen dat u enkel weet hebt van die ene die u zei en dat u de overstromingen op andere momenten niet gezien hebt (CGVS 17.08.22, p. 16). Uw kennis aangaande uw streek van herkomst is dan ook zeer beperkt en op sommige momenten ronduit foutief. Deze vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de stad Beledweyne.

Voorts weet u niets te vertellen over eventuele belangrijke gebouwen of plaatsen. U zegt dat er een ziekenhuis is maar u kent de naam niet. Op de vraag of er meerdere ziekenhuizen zijn of medische posten moet u eveneens het antwoord schuldig blijven. U kent ook de naam van de Ugaas Khaliif luchthaven niet en hebt geen weet van enige incidenten die zich er zouden hebben afgespeeld. Dit terwijl er in 2016 een aanslag is geweest met een laptopbom (CGVS 17.08.22, p. 16-17; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U zegt verder dat er markten zijn in de stad maar dat u enkel de grote markt in Hawalwadag kent en de markt van Hawo Tako (CGVS 17.08.22, p. 16). Hier blijft u dus opnieuw heel vaag en weet u niet te overtuigen. Uit informatie blijkt immers dat er veel markten zijn in Beledweyne en dat ze specifieke producten verkopen (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Aangezien u naar eigen zeggen uw hele leven in Beledweyne woonde, zou u hier dan ook doorleefder over moeten kunnen vertellen.

Ook kan u zeer weinig vertellen over de clanverhoudingen in uw regio. U stelt correct dat er een grote aanwezigheid is van de Hawiye-clan in de stad en dat er in uw regio ook Jareer en Sheekal wonen. Verdere informatie over de clans uit uw buurt moet u echter schuldig blijven. Gevraagd naar clanconflicten zegt u simpelweg dat u het niet weet (CGVS 17.08.22, p. 13). Uit informatie blijkt echter dat er tijdens de periode dat u er heeft gewoond veel clanconflicten waren in Beledweyne (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Op deze manier weet u dan ook opnieuw niet te overtuigen dat u uit deze regio afkomstig bent.

Verder legt u ook over de politieke en de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst vage verklaringen af. Er wordt u heel algemeen de vraag gesteld te vertellen over wie de macht had in de stad om u de kans te geven om hier vanuit uw eigen beleving over te spreken. U noemt de naam A.(...) J.(...) en wordt gevraagd hier meer over te vertellen. U blijft echter vaag en kan er geen extra informatie over geven. U noemt verder de naam Ali Guudlawe als de president van Hirshabelle. Uit informatie blijkt echter dat dhr. Guudlawe pas in november 2020 in Hirshabelle aan de macht kwam, op dat moment zou u Somalië al meer dan een jaar verlaten hebben. Deze info kan u dan ook onmogelijk hebben opgedaan door in de stad te wonen (CGVS 17.08.22, p. 16-17). Verdere info over de machtsverhoudingen toen u in Beledweyne woonde weet u niet te geven. Ook met deze getuigenis weet u dan ook de twijfel over uw beweerde herkomst niet weg te nemen. U wordt gevraagd om te spreken over bepaalde veiligheidsincidenten, maar komt niet verder dan te zeggen dat er wel incidenten waren, maar dat u er niets van weet omdat u het huis niet verliet. Er wordt doorgevraagd naar specifieke incidenten en personen, maar opnieuw weet u er niets doorleefd over te vertellen (CGVS 17.08.22, p. 17). Op deze manier wordt de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst dan ook verder aangetast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Beledweyne gelegen in de regio Hiran. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Beledweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft deze problemen wordt terzijde nog opgemerkt dat uw verklaringen daaromtrent op zichzelf evenmin aannemelijk overkomen.

Om te beginnen slaagt u er niet in doorleefd te vertellen over de relatie met uw ex-man R.(...) A.(...) O.(...) en hoe het tot een punt kwam waarbij hij zich samen met zijn familie tegen u keerde. Volgens u waren u en uw man in het begin van jullie relatie immers verliefd en maakte het voor hem niet uit dat u van een minderheidsclan was.

Gevraagd om te vertellen hoe dat gaandeweg toch een probleem werd voor hem blijven uw verklaringen dermate vaag en oppervlakkig dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Zo komt u niet verder dan te zeggen dat zijn moeder en familie hem steeds maar zeiden dat mensen van hun clan niet met de madhiban trouwden. Er wordt u meermaals de kans gegeven om hier diepgaander over te vertellen, maar u blijft telkens herhalen dat zijn familie het niet wilde en dat hij aan hun kant ging staan (CGVS 17.08.2022, p. 9). Mocht u echter effectief uit liefde met uw man getrouwd zijn en mocht de relatie geëvolueerd zijn naar een situatie waarbij hij zich tegen u keerde en hij samen met heel de familie misbruik van u maakte, mag men toch verwachten dat u hier uitgebreid over kan vertellen. Dat u dat niet kan doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts verklaart u dat uw schoonfamilie, nadat u uw man verlaten had, naar u op zoek was en dat ze naar uw woning kwamen om u te zoeken. U weet echter niet te vertellen hoe u bij dit incident zou zijn kunnen ontsnappen. Uw schoonfamilie zou immers gewapend zijn geweest en zou bij het incident uw vader en uw broer gedood hebben. Toch zouden ze terug vertrokken zijn zonder u mee te nemen (CGVS 17.08.2022, p. 8). Het is niet logisch dat ze speciaal om u te zoeken naar jullie woning zouden komen om u dan vervolgens als ze daar de kans toe hadden niet mee te nemen. Bovendien hebt u bij de DVZ niets vermeld over het feit dat uw broer bij dit incident om het leven zou zijn gekomen. Geconfronteerd met deze lacune verklaart u simpelweg dat u het wel degelijk gezegd hebt (CGVS 17.08.2022, p. 9). Deze bewering vindt echter geen weerklank in het verslag.

Bovendien zou u na het incident nog een maand in uw huis gewoond hebben alvorens u het land verlaten heeft. Het feit dat u nog een maand in Somalië bleef, in uw eigen huis, de plek waar u beweert voor uw leven te vrezen, getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Bovendien bent u hierin ook tegenstrijdig aangezien u later tijdens uw persoonlijk onderhoud plots verklaart dat u een maand in een ander huis verbleef en niet in uw eigen huis. Gevraagd waarom u dat dan eerder niet zei herhaalt u dat u het niet eerder zei en zegt u dat u in een huis vlakbij jullie huis ging verblijven (CGVS 17.08.2022, p. 9, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat u het na dergelijke ernstige feiten veilig genoeg achtte om in de buurt te verblijven, hetzij in uw eigen huis, hetzij in een huis daar vlakbij, houdt geen steek. U haalt aan dat u steeds in angst leefde dat er u iets zou kunnen overkomen, maar concreet heeft er zich nooit iets voor gedaan. Het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in uw dorp kon blijven wonen bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw problemen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 17 augustus 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië (CGVS 17.08.2022, p. 4-5) . U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS 17.08.2022, p. 16; CGVS 17.08.2022, p. 19).

U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u eerlijk bent over uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat er twijfel is over uw beweerde herkomst en dat als u heel uw leven in Beledweyne gewoond zou hebben u er meer informatie over moet kunnen geven. U herhaalt hier echter simpelweg dat u een zieke vrouw was die het huis niet verliet (CGVS 17.08.2022, p. 17).

U krijgt de kans om even individueel met uw advocaat te overleggen waarna u een laatste kans krijgt om het CGVS een correct zicht te geven op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie. Na dit overleg blijkt u plots extra informatie te hebben over uw streek, maar opnieuw is deze uitermate vaag en oppervlakkig (CGVS 17.08.2022, p. 18). U haalt nog enkele clanconflicten en veiligheidsincidenten aan die zich zouden hebben afgespeeld in Jalalaqsi en andere dorpen in de buurt, waar u nooit geweest bent, maar weet niet te overtuigen dat u effectief uit Beledweyne afkomstig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit uw besnijdenisattest blijkt dat u besneden bent. U haalt in dat verband geen actuele of toekomstige vrees aan. Uw vluchtelingenpaspoort toont aan dat u in Griekenland een verblijfsstatuut heeft, iets wat door uzelf ook bevestigd wordt.

U legt nog documenten neer die uw medische problemen moeten onderbouwen. Zo legt u een voorschrift neer van de medicatie die u nam in Griekenland, alsook een medisch rapport van Fedasil en informatie over uw afspraken bij het ziekenhuis in Sint-Truiden en informatie over een afspraak in het ziekenhuis in Brussel. Wat betreft uw medische toestand wordt opgemerkt dat u geen elementen aanbrengt die toelaten een verband te zien tussen deze medische problematiek en de gronden van het Vluchtelingenverdrag van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beoordeling van de nood aan bescherming omwille van louter medische redenen valt buiten de bevoegdheid van het CGVS. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/6, §5, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Verzoekster licht toe als volgt:

"Doordat het Commissariaat-generaal in haar beslissing van 27 oktober 2022 stelt:

[citaat bestreden beslissing]

Terwijl artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

[citaat voormeld artikel]

Dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing hoegenaamd geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek voert gezien er geen rekening wordt gehouden met verschillende elementen die vervat zijn in art. 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet. Zo is er sprake van een schending van de punten b) en c) van dit artikel.

Dat het CGVS geen rekening houdt met de door verzoekster afgelegde verklaringen, en zo punt b) van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet schendt. Zij kon wel degelijk vele details weergeven in verband met haar leven in Beledweyne in de regio Hiran. De verwerende partij zette op disproportionele wijze enkele minder overtuigende antwoorden van verzoekster in de verf, waardoor in de bestreden beslissing de indruk gewekt werd dat zij niet de waarheid sprak over haar streek van herkomst. Enkele passages uit het gehoorverslag van het CGVS (stuk 2 in bijlage) spreken deze conclusie echter tegen. Zo wordt verzoekster afgerekend omdat zij zeer beperkte en soms ook foutieve verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot haar omgeving. Wanneer het geheel van het gehoorverslag (stuk 2 in bijlage) echter bekeken wordt, kan er niet anders dan geconcludeerd worden dat verzoekster wel degelijk over gedetailleerde informatie beschikt die enkel een lokale inwoner zou kunnen weten;

Zo valt te lezen in het gehoorverslag:

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 13]

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 15]

Dat verzoekster ook wat betreft de gebeurtenissen die geleid hebben tot haar vlucht uit Somalië doorleefde verklaringen heeft afgelegd die helaas nergens in de bestreden beslissing worden besproken. Zo wordt opnieuw de indruk gewekt, door middel van selectieve quotes, dat verzoekster onvoldoende informatie verschaft. In werkelijkheid kon verzoeker een gedetailleerde uitleg verschaffen over wat er precies met haar gebeurde tijdens haar huwelijk en op welke gruwelijke wijze haar schoonfamilie haar mishandelde. Zo wist zij zelfs te vertellen dat haar schoonbroer haar regelmatig verkrachtte, iets wat in de Somalische samenleving een enorm taboe is. Het gegeven dat verzoekster de moed kon opbrengen om hierover te vertellen is een duidelijk aanwijzing dat de feiten daadwerkelijk gebeurd zijn en dat verzoekster wat betreft de mishandeling door haar schoonfamilie de waarheid spreekt;

Dat verzoekster verder een duidelijke uitleg verschaft waarom haar man, die eerder met haar trouwde uit liefde, zich uiteindelijk toch tegen haar keerde. Hij werd namelijk voortdurend door zijn familie aangesproken over het gegeven dat verzoekster tot een andere, in hun ogen minderwaardige, clan behoorde en dat deze verschillende clans niet horen te trouwen met elkaar. Dit was een proces van jarenlange beïnvloeding, voornamelijk door zijn moeder. Het is algemeen gekend dat de matriarch in het Somalische clanleven een bijzonder grote invloed heeft. Vreemd is het dan ook om te moeten constateren dat deze uitleg voor de verwerende partij onvoldoende is en verzoekster vraagt zich dan ook terecht af welke diepgaandere uitleg zij hierover nog moet geven;

Zo staat te lezen in het gehoorverslag:

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9-10]

Dat naast punt b) ook punt c) van art. 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet geschonden wordt, aangezien punt c) zegt dat er eveneens met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker moet rekening gehouden worden bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Dat verzoekster meermaals heeft aangegeven tijdens het gehoor dat zij een ongeschoolde vrouw, die bovendien aan een ernstige ziekte lijdt, gedwongen werd om binnenshuis te blijven en zwaar mishandeld

werd. Dit alles in beschouwing genomen is het onredelijk dat zij aan een bijzonder hoge standaard moest voldoen tijdens het gehoor op het CGVS wanneer zij de omgeving van Beledweyne en haar clanlijn moest omschrijven. Zo kon verzoekster foutloos de verschillende buurten van Beledweyne opnoemen, en wist zij dat de Shabelle rivier door de stad stroomde. Zij wordt echter disproportioneel afgerekend op het gegeven dat zij één van die vier buurten per vergissing aan de verkeerde kant van de rivier lokaliseerde. Verzoekster wist vervolgens perfect drie bruggen in de stad te omschrijven, maar wordt opnieuw disproportioneel afgerekend op het gegeven dat zij hierbij één van de vier bruggen niet opgenoemd heeft. Wat de clanlijnen betreft kon zij perfect haar eigen clanlijn omschrijven (zie stuk 2 in bijlage, blz 13), stelde zij correct dat de Hawiye-clan de grootste is in de stad en dat er verder ook Jareer en Sheekal wonen, maar wordt zij wederom disproportioneel afgerekend omwille van het gegeven dat zij niet veel wist met betrekking tot clanconflicten in haar omgeving. Dit is echter logisch gezien zij ongeschoold is en nauwelijks het huis mocht verlaten; Dat de bestreden beslissing verder de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt. De artikelen 2 en 3 van bovengenoemde wet bepalen het volgende:

“De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

Dat bovenstaande artikelen niet alleen bepalen dat alle overheidsbeslissingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, maar ook dat deze motivatie afdoende moet zijn om tot een besluit te komen.

In casu blijft de verwerende partij in gebreke omdat zij inde bestreden beslissing lijnrecht ingaat tegen de beslissing van een ander EU-land en hier verder geen uitleg over verschaft. Verzoekster werd namelijk erkend als vluchteling in Griekenland. Door haar nu de vluchtelingenstatus niet toe te kennen zegt de verwerende partij hier dus eigenlijk dat de Griekse asielinstanties een fout hebben begaan door verzoekster wel als vluchteling te erkennen. Op zijn minst verwachtte verzoekster hier een uiteenzetting waarom de Griekse instanties zich dan vergist zouden hebben. In de bestreden beslissing valt hierover echter hoegenaamd niets terug te vinden. Gezien verzoekster niet begrijpt waarom de Belgische asielinstanties de beslissing van een ander EU-land menen te moeten corrigeren, kan hier dus onmogelijk gesproken worden over een afdoende motivatie in de zin van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; Dat om bovenstaande redenen de bestreden beslissing artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

- In een tweede middel voert verzoekster een schending van de volgende bepalingen aan:

“Schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4, §2, c) van de Wet van de wet van 15 december 1980. hierna de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster licht toe als volgt:

“Doordat het Commissariaat-generaal in haar beslissing van 27 oktober 2022 stelt :

[citaat bestreden beslissing]

Terwijl overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Dat artikel 3 van het EVRM de volgende bepaling bevat:

[citaat voormeld artikel]

Dat verzoekster bij een terugkeer naar Somalië zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen gezien de situatie in het land er nog steeds één is van bijzonder grote onveiligheid, waarbij zowel regeringstroepen als de islamistische terreurgroep Al-Shabaab op grote schaal misdaden plegen tegen de menselijkheid. Ook gewone burgers komen regelmatig in aanraking met buitensporig geweld;

Dat verzoeksters situatie als inwoner van Somalië wel degelijk onder de definitie van 'subsidiare bescherming' valt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet indien zij haar Somalische nationaliteit en afkomst kan aantonen. Het is namelijk zo dat de Somalische regering momenteel niet in staat is om zijn burgers voldoende bescherming te bieden tegen daden van vervolging door de terroristische groepering Al-Shabaab, die ook grote delen van het zuiden en het centrum van het land nog steeds in zijn greep heeft;

Dat het CGVS verzoeksters Somalische nationaliteit op geen enkel moment in twijfel trekt. Het is dan ook bijzonder vreemd dat de subsidiare bescherming niet aan haar wordt toegekend, gezien het conflict in Somalië nog steeds kan beschouwd worden als een geval van willekeurig geweld in een binnenlands gewapend conflict;

Dat in het rapport 'World Report 2022: Somalia' van Human Rights Watch (stuk 3 in bijlage) duidelijk vermeld staat dat alle partijen in het Somalische conflict zich in 2021 schuldig maakten aan mensenrechtenschendingen en dat er in bepaalde gevallen zelfs sprake was van oorlogsmisdaden. Zo voerde Al Shabaab doelbewust aanvallen uit op onschuldige burgers, zorgde ook het geweld tussen de verschillende clans voor burgerslachtoffers en maakte zelfs de huidige Somalische regering burgerslachtoffers in haar oorlog tegen Al Shabaab;

Dat het aantal burgerslachtoffers in een conflict essentieel is om te bepalen of iemand in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Aangezien de bestreden beslissing geen gegevens bevat over het aantal burgerslachtoffers, weigert de verwerende partij in casu een oordeel te vellen over de risico's die gewone burgers lopen in Somalië. Het jaarrapport van Human Rights Watch bevat deze gegevens wel: op zijn minst 899 burgerslachtoffers vielen er in Somalië tussen november 2020 en juli 2021, en maar liefst tussen de 60.000 en 100.000 Somaliërs moesten vluchten omwille van het aanhoudende conflict tussen Al Shabaab en de overheid. De situatie voor verzoekster zal dus nog steeds bijzonder onveilig zijn bij een eventuele gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst;

Dat verzoekster in haar hoedanigheid van Somalisch staatsburger onmogelijk kan teruggestuurd worden naar haar land van herkomst, gezien de situatie aldaar nog steeds onveilig is. Indien verzoeker geen recht heeft op de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, zou zij minstens de subsidiaire beschermingsstatus moeten verkrijgen op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat het CGVS, door aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, artikel 3 van het EVRM en 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

BESLUIT

Verzoekster heeft zo goed als zij kon uitleg verschaft over de ernstige problemen die zij heeft in Somalië. Zij heeft een doorleefd verhaal verteld en kon vele details weergeven over haar leven in Somalië. Er werd ook niet getwijfeld aan haar Somalische afkomst en nationaliteit. De hiaten in haar relaas zijn te wijten aan haar gebrek aan opleiding, ernstige ziekte en getraumatiseerde geest.

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig. A fortiori moet ook worden gesteld dat de verwerende partij de beslissing van een ander EU-land heeft te niet gedaan zonder hierover enige uitleg te verschaffen.

De bestreden beslissing mist dan ook voldoende feitelijke en juridische motivering en tegenpartij schendt artikel 3 van het EVRM, de artikelen 48/4, §2, c) en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Concluderend mag dan ook gesteld worden dat verzoekster in de mate van het mogelijke haar volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover zij kennis heeft te hebben vermeld. Haar verklaringen zijn voldoende coherent, geloofwaardig en niet tegenstrijdig met algemeen gekende feiten.

In hoofde van verzoekster bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster de volgende stukken neer:

- een Grieks vluchtelingenpaspoort (stuk 1);
- een besnijdenisattest (stuk 2);
- een Grieks voorschrift voor medicatie (stuk 3);
- een medisch rapport van Fedasil (stuk 4);
- info over een afspraak aan het hoofd-en halscentrum in het ziekenhuis (stuk 5);
- info over een afspraak in het ziekenhuis (stuk 6).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De Raad stelt vast dat de partijen niet betwisten dat verzoekster in Griekenland erkend werd als vluchteling, maar dat zij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze lidstaat. *In casu* heeft verzoekster genoegzaam aangetoond dat er in haar hoofde buitengewone, specifieke omstandigheden worden aangemerkt die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugzending naar Griekenland, wegens haar bijzondere kwetsbaarheid buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (Notities van het persoonlijk onderhoud van 3 mei 2022, stuk 5, p. 11-13). Bijgevolg wordt haar verzoek om internationale bescherming door de commissaris-generaal onderzocht ten opzichte van haar land van herkomst, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal ingaat tegen de beslissing van een ander EU-land en dat het gegeven wordt meegenomen in de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming. Verzoekster kan echter niet worden gevolgd dat de commissaris-generaal de bevoegdheid verliest om de nood aan internationale bescherming opnieuw te onderzoeken in hoofde van verzoekster.

Waar verzoekster nog poneert dat de commissaris-generaal geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek heeft gevoerd, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft die niet wordt gesteund door concrete elementen of gegevens. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing kan geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid en verzoekster toont dit, gelet op hetgeen volgt, ook niet aan middels haar verzoekschrift.

In casu stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt en dat de geloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden.

De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en regio van herkomst. Zij herhaalt haar verklaringen over haar clanafkomst en afkomst uit de wijk Hawo Taako en volhardt dat zij wel over een voldoende kennis beschikt van haar regio van herkomst, rekening houdende met haar profiel. Zij minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal.

Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat (i) verzoeksters geografische kennis over de vier opgenoemde districten hun ligging ten opzichte van de rivier Shabelle en Hawo Taako niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie, (ii) haar kennis van de verwoestende overstromingen zeer beperkt en foutief blijkt, (iii) haar kennis van ziekenhuizen, de luchthaven en de markten lacunair overkomt. De toelichting in het verzoekschrift werpt voorts geen ander licht op (iv) haar beperkte kennis van de clanverhoudingen en -conflicten in haar voorgehouden regio van herkomst. Verzoekster legt tevens (v) ongeloofwaardige verklaringen af inzake de politieke en veiligheidssituatie in Beledweyne. Deze vaststellingen ondergraven aldus de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Beledweyne, in het gelijknamige district Ceel Bur, in de provincie Hirshabelle, in Somalië.

In zoverre verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing over haar lacunaire kennis en vage verklaringen te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van ongeschoolde vrouw die nauwelijks het huis mocht verlaten, die bovendien aan een ernstige ziekte lijdt, merkt de Raad eerst op dat uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster bij aanvang van de procedure verklaringen aflegde dat zij niet kon lezen of schrijven, “*analfabeet*” (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 6). Uit de handtekening die verzoekster gebruikt (Documenten, stuk 6, nr. 1; DVZ, stuk 8) blijkt echter dat verzoekster niet analfabeet is. Dergelijke vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar profiel. Hoe dan ook merkt de Raad op dat ook van een persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerd regio van herkomst. Verzoekster zou volgens haar verklaringen vijfendertig jaar in Beledweyne hebben gewoond.

De Raad benadrukt dat verzoeksters gebrek aan scholing niet inhoudt dat haar inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Ook het feit dat verzoekster in Griekenland en België medische behandelingen kreeg, laat op zich niet toe vast te stellen dat de bestreden beslissing de geloofwaardigheid van haar verklaringen verkeerd inschat.

Verzoekster poneert trouwens verkeerdelijk dat de bestreden beslissing de redenen voor haar vlucht uit Somalië niet zou hebben besproken. Haar loutere bewering dat haar ex-echtgenoot zijn moeder een bijzonder grote invloed heeft gespeeld, werpt overigens geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing dat verzoeksters problemen evenmin aannemelijk overkomen.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 29/10/2020 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet (meer) kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet (langer) onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien er in uw hoofde buitengewone, specifieke omstandigheden kunnen worden aangemerkt die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar Griekenland, wegens uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (CGVS 03.05.22, p. 11-13). Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en wordt uw verzoek om internationale bescherming onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Wat betreft uw vluchtmotieven ten opzichte van Somalië dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van eerste en uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 03.05.22, p. 4; CGVS 17.08.22, p. 5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit de stad Beledweyne in het gelijknamige district in de provincie Hiran in Somalië.

Uw verklaringen betreffende uw herkomstregio kunnen immers niet overtuigen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u correct dat er in Beledweyne verschillende buurten zijn, met name Kooshin, Hawo Tako, Howlwadag en Bundoweyn. U zegt ook dat de Shabelle rivier door de stad stroomt en dat er een grote brug is (CGVS 17.08.22, p. 15). Gevraagd om uit te leggen aan welke kant van de rivier de verschillende buurten gelegen zijn slaat u de bal echter volledig mis. Zo verklaart u dat Hawo Tako aan de ene kant van de rivier ligt en de andere buurten allemaal aan de overkant van de rivier (CGVS 17.08.22, p. 15). Hawo Tako en Kooshin liggen echter naast elkaar aan de ene kant van de rivier en Howlwadag en Bundoweyn liggen aan de andere kant van de rivier. Verder wordt u gevraagd naar de bruggen om de rivier over te steken. U stelt dat er in de stad drie bruggen zijn, twee kleinere en één grote en dat ze nooit vernietigd werden of heropgebouwd moesten worden (CGVS 17.08.22, p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er vier belangrijke bruggen zijn en dat één van die bruggen ooit is ingestort. U weet hier niets over, hoewel u volgens uw verklaringen op dat moment wel in Beledweyne woonachtig was (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u hierover geen correcte verklaringen kan afleggen doet ernstige twijfels rijzen aangaande uw beweerde regio van herkomst.

Verder wordt u gevraagd of er ooit overstromingen waren in de buurt en om daarover te vertellen. Daarop stelt u dat er één keer een overstroming was en dat het water in 'sommige buurten' kwam, maar dat u het zelf niet weet en dat u het hebt horen vertellen. U zegt verder dat u niet weet wanneer het was, hoewel u volgens uw verklaringen op dat moment wel in de stad aanwezig zou zijn geweest. U wordt erop gewezen dat er heel vaak overstromingen waren in Beledweyne en soms zelfs jaarlijks. Bovendien zou uw eigen buurt Hawo Tako wel vaker het zwaarst getroffen zijn (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Daarop komt u niet verder dat te zeggen dat u enkel weet hebt van die ene die u zei en dat u de overstromingen op andere momenten niet gezien hebt (CGVS 17.08.22, p. 16). Uw kennis aangaande uw streek van herkomst is dan ook zeer beperkt en op sommige momenten ronduit foutief. Deze vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de stad Beledweyne.

Voorts weet u niets te vertellen over eventuele belangrijke gebouwen of plaatsen. U zegt dat er een ziekenhuis is maar u kent de naam niet. Op de vraag of er meerdere ziekenhuizen zijn of medische posten moet u eveneens het antwoord schuldig blijven. U kent ook de naam van de Ugaas Khaliif luchthaven niet en hebt geen weet van enige incidenten die zich er zouden hebben afgespeeld. Dit terwijl er in 2016 een aanslag is geweest met een laptopbom (CGVS 17.08.22, p. 16-17; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U zegt verder dat er markten zijn in de stad maar dat u enkel de grote markt in Hawalwadag kent en de markt van Hawo Tako (CGVS 17.08.22, p. 16). Hier blijft u dus opnieuw heel vaag en weet u niet te overtuigen. Uit informatie blijkt immers dat er veel markten zijn in Beledweyne en dat ze specifieke producten verkopen (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Aangezien u naar eigen zeggen uw hele leven in Beledweyne woonde, zou u hier dan ook doorleefder over moeten kunnen vertellen.

Ook kan u zeer weinig vertellen over de clanverhoudingen in uw regio. U stelt correct dat er een grote aanwezigheid is van de Hawiye-clan in de stad en dat er in uw regio ook Jareer en Sheekal wonen. Verdere informatie over de clans uit uw buurt moet u echter schuldig blijven. Gevraagd naar clanconflicten zegt u simpelweg dat u het niet weet (CGVS 17.08.22, p. 13). Uit informatie blijkt echter dat er tijdens de periode dat u er heeft gewoond veel clanconflicten waren in Beledweyne (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Op deze manier weet u dan ook opnieuw niet te overtuigen dat u uit deze regio afkomstig bent.

Verder legt u ook over de politieke en de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst vage verklaringen af. Er wordt u heel algemeen de vraag gesteld te vertellen over wie de macht had in de stad om u de kans te geven om hier vanuit uw eigen beleving over te spreken. U noemt de naam A.(...) J.(...) en wordt gevraagd hier meer over te vertellen. U blijft echter vaag en kan er geen extra informatie over geven. U noemt verder de naam Ali Guudlawe als de president van Hirshabelle. Uit informatie blijkt echter dat dhr. Guudlawe pas in november 2020 in Hirshabelle aan de macht kwam, op dat moment zou u Somalië al meer dan een jaar verlaten hebben. Deze info kan u dan ook onmogelijk hebben opgedaan door in de stad te wonen (CGVS 17.08.22, p. 16-17).

Verdere info over de machtsverhoudingen toen u in Beledweyne woonde weet u niet te geven. Ook met deze getuigenis weet u dan ook de twijfel over uw beweerde herkomst niet weg te nemen.

U wordt gevraagd om te spreken over bepaalde veiligheidsincidenten, maar komt niet verder dan te zeggen dat er wel incidenten waren, maar dat u er niets van weet omdat u het huis niet verliet.

Er wordt doorgevraagd naar specifieke incidenten en personen, maar opnieuw weet u er niets doorleefd over te vertellen (CGVS 17.08.22, p. 17). Op deze manier wordt de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst dan ook verder aangetast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Beledweyne gelegen in de regio Hiran. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Beledweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft deze problemen wordt terzijde nog opgemerkt dat uw verklaringen daaromtrent op zichzelf evenmin aannemelijk overkomen.

Om te beginnen slaagt u er niet in doorleefd te vertellen over de relatie met uw ex-man R.(...) A.(...) O.(...) en hoe het tot een punt kwam waarbij hij zich samen met zijn familie tegen u keerde. Volgens u waren u en uw man in het begin van jullie relatie immers verliefd en maakte het voor hem niet uit dat u van een minderheidsclan was. Gevraagd om te vertellen hoe dat gaandeweg toch een probleem werd voor hem blijven uw verklaringen dermate vaag en oppervlakkig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo komt u niet verder dan te zeggen dat zijn moeder en familie hem steeds maar zeiden dat mensen van hun clan niet met de madhiban trouwden. Er wordt u meermaals de kans gegeven om hier diepgaander over te vertellen, maar u blijft telkens herhalen dat zijn familie het niet wilde en dat hij aan hun kant ging staan (CGVS 17.08.2022, p. 9). Mocht u echter effectief uit liefde met uw man getrouwd zijn en mocht de relatie geëvolueerd zijn naar een situatie waarbij hij zich tegen u keerde en hij samen met heel de familie misbruik van u maakte, mag men toch verwachten dat u hier uitgebreid over kan vertellen. Dat u dat niet kan doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts verklaart u dat uw schoonfamilie, nadat u uw man verlaten had, naar u op zoek was en dat ze naar uw woning kwamen om u te zoeken. U weet echter niet te vertellen hoe u bij dit incident zou zijn kunnen ontsnappen. Uw schoonfamilie zou immers gewapend zijn geweest en zou bij het incident uw vader en uw broer gedood hebben. Toch zouden ze terug vertrokken zijn zonder u mee te nemen (CGVS 17.08.2022, p. 8). Het is niet logisch dat ze speciaal om u te zoeken naar jullie woning zouden komen om u dan vervolgens als ze daar de kans toe hadden niet mee te nemen. Bovendien hebt u bij de DVZ niets vermeld over het feit dat uw broer bij dit incident om het leven zou zijn gekomen. Geconfronteerd met deze lacune verklaart u simpelweg dat u het wel degelijk gezegd hebt (CGVS 17.08.2022, p. 9). Deze bewering vindt echter geen weerklank in het verslag.

Bovendien zou u na het incident nog een maand in uw huis gewoond hebben alvorens u het land verlaten heeft. Het feit dat u nog een maand in Somalië bleef, in uw eigen huis, de plek waar u beweert voor uw leven te vrezen, getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Bovendien bent u hierin ook tegenstrijdig aangezien u later tijdens uw persoonlijk onderhoud plots verklaart dat u een maand in een ander huis verbleef en niet in uw eigen huis. Gevraagd waarom u dat dan eerder niet zei herhaalt u dat u het niet eerder zei en zegt u dat u in een huis vlakbij jullie huis ging verblijven (CGVS 17.08.2022, p. 9, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat u het na dergelijke ernstige feiten veilig genoeg achtte om in de buurt te verblijven, hetzij in uw eigen huis, hetzij in een huis daar vlakbij, houdt geen steek. U haalt aan dat u steeds in angst leefde dat er u iets zou kunnen overkomen, maar concreet heeft er zich nooit iets voor gedaan. Het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in uw dorp kon blijven wonen bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw problemen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

"Uit uw besnijdenisattest blijkt dat u besneden bent. U haalt in dat verband geen actuele of toekomstige vrees aan. Uw vluchtelingenpaspoort toont aan dat u in Griekenland een verblijfsstatuut heeft, iets wat door uzelf ook bevestigd wordt.

U legt nog documenten neer die uw medische problemen moeten onderbouwen. Zo legt u een voorschrift neer van de medicatie die u nam in Griekenland, alsook een medisch rapport van Fedasil en informatie

over uw afspraken bij het ziekenhuis in Sint-Truiden en informatie over een afspraak in het ziekenhuis in Brussel. Wat betreft uw medische toestand wordt opgemerkt dat u geen elementen aanbrengt die toelaten een verband te zien tussen deze medische problematiek en de gronden van het Vluchtelingenverdrag van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beoordeling van de nood aan bescherming omwille van louter medische redenen valt buiten de bevoegdheid van het CGVS. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Beledweyne, in het district Beledweyne, in de provincie Hirshabelle, in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4-5, 16-19).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP